

N:o 3.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Febr. 1881, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, angående väckt förslag om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om åtgärders vidtagande för träffande af aftal med Storbritannien i fråga om utväxling af postanvisningar.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till Utskottet remitterad motion, N:o 158, har Herr *J. Sjöberg* fäst uppmärksamheten derpå att, under det, på grund af art. 13 af den i Paris den 1 Juni 1878 afslutade konvention för revidering af allmänna postföreningens grundakt, aftal om utväxling af penningeförsändelser genom postverkens bemedling medelst så kallade postanvisningar, blifvit den 4 Juni nämnda år ingånget emellan Sverige och Norge samt Tyskland och flera uppräknade främmande länder, någon sådan öfverenskommelse deremot ej egde rum emellan Sverige och Storbritannien, som likväl vore det land, med hvilket vi underhålla vida större handelsförbindelser än med något annat. Utom de fördelar detta sätt att utväxla penningeliquider måste i allmänhet medföra, har motionären ansett härvid särskildt böra framhållas, att ett ganska stort antal svenskt sjöfolk ständigt tjenstgjorde på den brittiska handelsflottan, der äfven många norska sjömän voro anställda, och att när någon sådan sjöman afmönstrade eller utfinge sin aflöning i engelsk hamn, den norske

Bih. till Riksd. Prot. 1881. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 3 Häft.

kunde genom en postanvisning öfversända sina besparingar till anhöriga eller andra i hemlandet, hvaremot den svenske saknade denna utväg, der ej en sådan genom begagnande af så kallad sjömansanvisning stode honom öppen.

Väl skulle, enligt hvad motionären inhemtat, underhandlingar för vinnande af en öfverenskommelse i berörda syftning hafva varit med Storbritannien inledda; men då det icke syntes sannolikt, att storbritanniska regeringen skulle vara obenägen att medgifva Sverige samma lättnad uti ifrågavarande hänseende, som den, hvaraf Norge, Danmark och andra Europas länder voro i åtnjutande och som lär vara utsträckt äfven till Kina, Sydamerika, Australien och vestra kusten af Afrika, samt en af svenska Riksdagen i detta ämne uttalad önskan antagligen skulle vara ett stöd för eller befordra framgången af förnyade underhandlingar för ernående af angifna ändamålet, har motionären föreslagit: »att Riksdagen ville uti skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att åtgärd måtte vidtagas till beredande af aftal med Storbritannien om ömsesidig rättighet till utväxling af postanvisningar, i likhet med hvad eger rum emellan Sverige och åtskilliga andra länder.»

Utskottet, som till följd af den erhållna remissen nu går att angående berörda förslag afgifva utlåtande, anser sig dervid till en början, i enlighet med infordrade upplysningar, böra meddela, att, sedan, på sätt i motionen antydes, ett aftal angående postanvisningar blifvit den 4 Juni 1878 emellan Sverige och Norge samt åtskilliga främmande makter ingånget, genom hvilket aftal dock icke, såsom motionären synes antaga, omedelbar rätt medgifvits det ena landet att för penningeliquidens bemedling utställa anvisningar på postanstalter inom ett annat, utan endast vissa grunder blifvit fastställda, som vid utväxling af postanvisningar emellan »dem af de kontraherande länderna, som öfverenskomma om anordnande af en dylik utväxling», borde tjena till efterrättelse; så har från Storbritannien, som ej biträdt aftalet, vid de med Sverige inledda underhandlingar angående ömsesidig utväxling af postanvisningar, framstälts önskan om en sådan utväxlings ordnande efter andra grunder än dem, som genom omförmälda aftal blifvit bestämda; samt att, ehuru de villkor, som i sådant hänseende hittills blifvit ifrågasatta, icke ansetts från Sveriges sida kunna antagas, förhandlingarne dock ej blifvit afbrutna, utan framställning i ämnet senast den 13 nästlidne Januari af svenska Poststyrelsen aflåtits till storbritanniska generalpostdirektionen; och som vid det sålunda upplysta förhållande att frågan om afslutande emellan Sverige och Storbritannien af

en sådan öfverenskommelse, som motionären afsett, fortfarande utgör föremål för underhandling emellan de båda ländernas poststyrelser, någon underdånig skrifvelse med begäran om åtgärds vidtagande i nämnda hänseende icke torde vara af behovet påkallad; samt i förevarande fall, der förhandlingar blifvit inledda om eftergifter i de från Storbritanniens sida framställda villkor, hvilka den svenska Poststyrelsen ansett oantagliga, ett uttalande af Riksdagen i den föreslagna syftningen möjligen skulle, i stället för att befrämja de äskade eftergifterna, kunna på förhandlingarne derom utöfva ett för Sverige mindre gynnsamt inflytande, har Utskott ansett sig böra värdsamt hemställa,

att Herr Sjöbergs ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 Februari 1881.

På Utskottets vägnar:

K. J. BERG.
